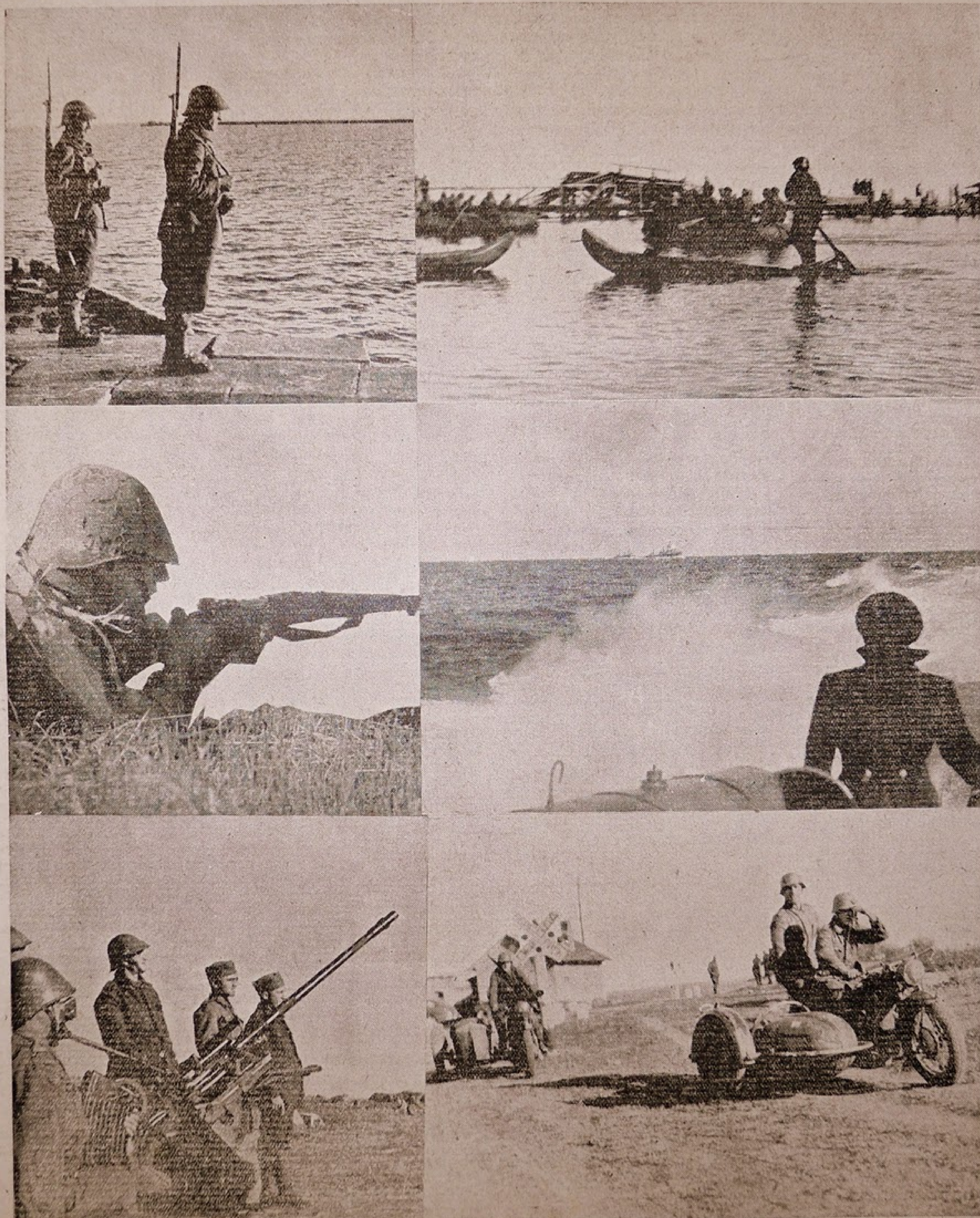
SENTINELA

ANUL II, Nr. 49
23 Noemvrie 1941

GAZETA OSTĂŞEASCĂ A NAŢIUNII
APARE DUMINICA
Inscrisă la Tribunalul Ilfov S. I. C. sub Nr. 623/1939

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA
B-dul Lascăr Catargiu, 31 — Bucureşti
TELEFON: 2.28.27. — 2.08.96.

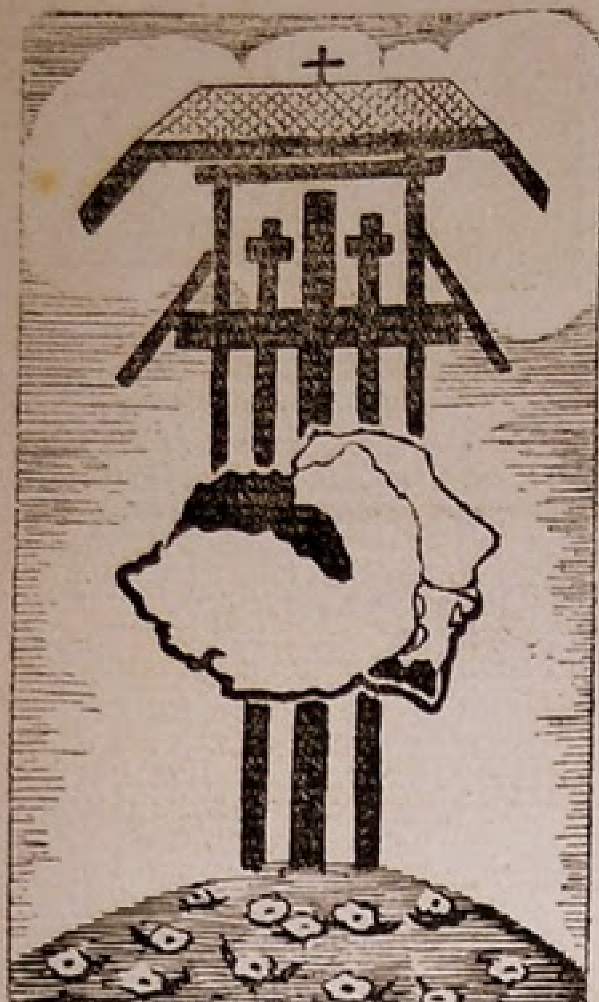
Trupele române şi germane la Marea de Azov

Ostaşii germani şi români în năpraznicul lor iureş contra bolşevismului nu s'au oprit nici o clipă. Orice încetinire a înaintării inseamnă a se da inamicului răgaz pentru a-şi regrupa unităţile care fug în debandadă ceeace ar însemna o greşeală.

Cu acelaşi avânt cu care a luptat în Basarabia şi Transnistria, armata română se află astăzi la Marea de Azov, deschizându-şi drumul spre inima Caucazului. La căderea oraşului Kerci, comandanţii germani nu şi-au precupeţit laudele, mărturisind că ajutorul oştilor româneşti le-a fost de mare folos.

Astfel, în ciuda iernii, trecând peste orice piedici, frăţia de arme româno-germană merge înainte la victorie, desăvârşind acţiunea de nimicire totală asupra bolşevismului.

S.

Crezul ostaşului

1. Cred în Regele nostru, în Conducătorul ţării şi în veşnicia Neamului Românesc.

2. Port în suflet icoana României adevărate şi jur să-mi jertfesc vieaţa pentru hotarele ei.

3. Indeplinesc ordinele fără şovăire şi nu mă 'nfricoşează nici primejdia, nici trufia duşmanului.

4. Urăsc de moarte: minciuna, hoţia, trădarea, fiindcă ele înjosesc şi necinstesc pe ostaşi.

5. Iubesc camarazii; ei sunt ca şi mine chezăşia libertăţii ţării, ostaşi bravi în războiu şi lucrători harnici în uzine şi ogoare, în timp de pace.

Aşa să-mi ajute Dumnezeu.

Unul contra patru

Comandantul Escadrilei ordonă pilotului să execute o ,,recunoaştere-sondă''. Sublt. aviator Mircea Dumitrescu sboară ,,în celula'' cu sublt. Cristu Cristu şi alţii.

La reîntoarcere şeful celulei observă precipitându-se peste coechiperul său două aparate inamice de vânătoare, de tipul ,,Rata'', credincioase formulei lor de luptă a atacului doi contra unu. Pilotul degajează spre camaradul său spre a-i veni în ajutor, dar în secunda următoare se vede el însuşi înconjurat de alţi patru cărăbuşi, alte patru avioane ,,Rata''.

Avionul lui e străbătut de gloanţe — lupta fusese mult prea inegală, ne putem aştepta ca el să se prăbuşească în flăcări...

Sublt. Dumitrescu e însă stăpân încă pe comenzi, execută glisade îndrăsneţe, face uz de toate dibăciile posibile şi reuşeşte până în cele din urmă să ,,pună'' avionul pe pământ.

In clipa următoare a sărit din avion şi se ascunde în grâu.

Cele patru Rata ,,pică'' în mai multe rânduri pe deasupra aparatului supărate de a nu fi reuşit să-l incendieze în aer, şi descarcă în el toate tunurile şi mitralierele lor pline... Aşa cât pot şi cum pot.

După ce acest copios ,,carusel'' al avioanelor sovietice asupra avionului rănit a fost consumat până la ultimul cartuş, cei patru duşmani s'au pierdut în zări... în timp ce din grâu pilotul, nevătămat, se îndreaptă spre avion şi se aruncă din nou în carlingă...

In mâinile lui comenzile sunt tot atât de precise şi docile ca şi mai înainte — astfel că avionul cu carlinga spartă, roata ruptă şi parbrizul compromis, decolează spre uimirea şi entuziasmul infanteriei învecinate, care văzuse lupta, picajul forţat şi atacul celor patru păsări flămânde să-şi sfâşie până la ultimul osişor, prada.

Vitejia românească văzută de către camarazii germani

Intoarcerea în garnizoană a unităţilor victoriase dela Odesa a prilejuit nu numai deslănţuirea de bucurie a întregei românimi, care şi-a întâmpinat, cu nesfârşită dragoste, vitejii înapoiaţi de pe câmpul de onoare, dar şi vădirea marei preţuiri pe care şefii neînvinsei armate aliate o au pentru eroismul ostaşilor noştri. Faptul că marele Conducător al Germaniei ne-a trimis, în acea zi de sărbătoare, pe cel mai înalt dintre şefii săi de stat major, Feldmareşalul Keitel, arată temeiul puternic al camaraderiei de arme dintre cele două popoare, care şi-au sfinţit prin aceeaşi jertfă şi prin aceeaşi biruinţă, marele legământ al luptei împotriva bolşevismului.

Ostaşii germani şi comandanţii lor au putut să-şi dea seama în vifornita acestui războiu de însuşirile luptătorilor români. Au putut vedea puternica noastră rezistenţă, au putut admira deslănţuirea noastră în luptă, încleştarea noastră de voinţă, în a smulge cu orice preţ izbânda, şi au rămas uimiţi de curajul nostru, netemător de moarte, cu care am înfruntat şi înfruntăm încă un inamic de multe ori, înzecit la număr. Toată această preţuire a arătat-o, în rândurile trimise Mareşalului nostru, un alt mare Comandant german, care duce azi la biruinţă pe ostaşii săi şi pe ai noştri.

Feldmareşalul von Rundstedt, Comandantul trupelor aliate din sectorul de miazăzi al frontului împotriva bolşevismului, şi-a arătat în ziua biruinţei româneşti, recunoşterea lui pentru marea putere de luptă a ostaşului român.

Acest mare Comandant vorbeşte în rânduri pornite din inimă, de mândria cu care Mareşalul Antonescu poate să privească în urmă, datorită vitejiei armatei române, care luptă azi pentru izbânda creştinătăţii, luând chiar zilele acestea o parte glorioasă la cucerirea Crimeei.

Feldmareşalul von Rundstedt, care a văzut pe soldatul nostru în toate încrâncenatele lupte din Stepa Nogai şi din munţii Crimeei, aduce Ţării şi Conducătorului, închinarea cea mai curată pentru jertfa românească, pe care o arată a nu fi fost făcută în zadar.

Şi scrisoarea acestui mare ostaş aliat se încheie cu urarea caldă pentru viitorul poporului român, ale cărei temelii au fost cucerite pe câmpurile de luptă.

Toate aceste cuvinte dovedesc în chipul cel mai mişcător, credincioasa frăţie de arme dintre armata germană şi română, frăţie călită astăzi în focul luptei comune, frăţie dătătoare de nădejde şi încredere în viitorul de dreptate al Neamului Românesc.

Serg. t. r. GRECU VALERIU

Camarazii germani pe frontul de răsărit

Eroi dintr'un regiment de asalt

Batalionul de asalt al Diviziei, sprijinit de alte unităţi, are misiunea să încercuiască în cursul nopţii unităţile de bolşevici aflate pe creasta Balasaia-Dilniţcaia.

In cursul zilei, cele câteva fire telefonice inamice, care mai fac legătura cu grosul trupelor din afară, au fost tăiate, iar trupele încercuite. Când trupele bolşevice şi-au dat seama ce le aşteaptă, au încercat un atac disperat.

Dis-de-dimineaţă se putea astfel vedea cum un mare număr de ostaşi, inamici, înaintau spre postul de comandă al Batalionului de asalt, care îi primeşte însă cu un foc viu. Bolşevicii care nu se aşteptau la o asemenea primire, fug în toate părţile, lăsând pe teren mulţi morţi şi răniţi. Dar foarte puţini au mai putut scăpa. In cazematele din lăuntru însă rămăsese un mare număr de bolşevici, pe care trupele din afară încercau să-i salveze.

Lupta începe în seara zilei de 22 spre 23 Septemvrie. Incercarea inamicului de a respinge trupele noastre au dat greş, fiind silit să se retragă cu mari pierderi. In aceste lupte înverşunate au fost luaţi aproape o sută de prizonieri ruşi, şi şi-a găsit moartea luptând eroic sublt. Tărluţă, lovit în cap de o schijă, şi plut. T. R. Mircea Constantin, care prin însufleţirea şi curajul cu care a ştiut să lupte până la ultima picătură de sânge, a rămas, pentru cei ce au luptat alături de el, cea mai mare pildă de patriotism şi eroism. Dar nici sergenţii Ioniţă şi Bădulescu, nici soldaţii Nicolescu Miron şi Stoian, nu au avut o moarte mai puţin eroică.

In aceleaşi lupte au mai căzut răniţi locot. Constantineanu şi Căpitan Albotă din Batalionul de asalt.

Comandanţii germani despre armata noastră

Cu prilejul marei parade a reîntoarcerii trupelor victorioase de pe front, Feldmareşalul von Rundstedt a trimis d-lui Mareşal Antonescu următoarea telegramă:

Domnului

Mareşal Antonescu,
Conducătorul Statului Român

Bucureşti

Deoarece situaţia de pe front mă pune în imposibilitate de a lua parte personal la parada eliberării din Bucureşti, rog pe Excelenţa Voastră să binevoiască a primi pe această cale felicitările mele.

Ziua parăzii eliberării este ziua Conducătorului Statului, Mareşal Antonescu.

Excelenţa Voastră poate să privească astăzi cu adâncă mulţumire înapoi la rezultatul pe care poporul român şi în special armata română l-a desăvârşit sub conducerea Domniei Voastre, energică şi conştientă de scopul urmărit.

Excelenţa Voastră poate să-şi reamintească în acelaşi timp cu mândrie de acele unităţi din armata română, care legate şi astăzi cu armata germană, printr'o credincioasă frăţie de arme, luptă pentru victoria finală şi tocmai în zilele acestea au luat o parte glorioasă la cucerirea Crimeei.

Eu şi toate trupele subordonate mie şi în special acelea care au luptat împreună cu vitejii soldaţi români ne aducem aminte cu veneraţie de jertfa pe care a făcut-o armata română.

Ea nu a fost făcută în zadar.

In ziua parăzii de eliberare, gândurile mele se îndreaptă împreună cu ale Dvs. ale tuturor, la viitorul poporului român ale cărui temeiii au fost cucerite pe câmpurile de luptă ucrainiene.

In acest gând, salut pe Excelenţa Voastră cu urări sincere pentru un viitor plin de succes.

V. Rundstedt
Generalfeldmareschall

Răspunsul d-lui Mareşal Ion Antonescu.

Excelenţei Sale
Feldmareschall von Rundstedt.

Profund mişcat, vă mulţumesc din inimă Excelenţă pentru caldele cuvinte şi înălţătoarele sentimente cu care aţi ţinut să cinstiţi sărbătorirea pe care naţia a făcut-o soldaţilor noştri la întoarcerea lor din luptă.

Frăţia de arme între ei şi neîntrecuţii soldaţi ai Excelenţei Voastre şi jertfa comună au întărit şi frăţia dintre popoarele noastre.

V'o garantează Mareşalul Antonescu.

Primiţi, vă rog, Excelenţă, odată cu cordialele mele sentimente camadereşti şi admiraţia mea de ostaş.

Antonescu
Mareşal al României
şi Conducătorul Statului

Decorarea Mareşalului Mannerheim

Mai acum vreo două luni, citind în presa străină articolele pline de admiraţie la adresa Domnului Mareşal Ion Antonescu, gândurile m'au purtat spre frontul de răsărit şi acolo sus, spre miazănoapte, am găsit un om şi un popor care se apropiau mult de sufletul nostru.

Am scris atunci în „Sentinela" articolul „Cei doi mareşali" şi ni se părea că de pe câmpurile de luptă, peste uriaşul cimitir bolşevic, cele două căpetenii de oşti, Mareşalul Mannerheim şi Mareşalul Antonescu, îşi dădeau mâna frăţeşte, urându-şi izbândă şi veşnică prietenie.

Iată astăzi, citind în „Monitorul Oficial" un scurt decret regal, chipul de soldat neînfricat al Mareşalului Finlandei ne-a apărut iar, găsind acelaş răsunet de simpatie şi admiraţie în sufletul nostru.

„Conferim Ordinul Militar „Mihai Viteazul" (cl. III, II şi I-a) — zice Decretul — d-lui Mareşal Carl Gustaf Emil Mannerheim, comandantul suprem al forţelor armate ale Finlandei, pentru curajul şi măestria cu care a condus operaţiunile glorioasei armate finlandeze în cruciada contra bolşevismului".

România cinsteşte astfel, în persoana Mareşalului, tot eroismul poporului finlandez, care s'a inscris în istoria lumii drept pildă de luminos patriotism.

In iarna din 1939—40, deşi singură, mica Finlanda nu s'a sfiit să lupte cu Uniunea Sovietică, dovedind Europei că Uriaşul dela Răsărit are aceleaşi picioare de lut, iar faimoasa armată roşie poate fi înfrântă.

Astăzi cunoaştem cu toţi adevărul; dar primul merit revine Finlandei, care s'a incumetat să dea în lături vălul de groază şi minciuni, punând în gardă Europa asupra pericolului roşu.

Istoria popoarelor civilizate va cinsti cum se cuvine jertfele făcute de bravul popor finlandez, pentru apărarea pământului strămoşesc şi stăvilirea barbariei.

Având aceleaşi primejdii la răsărit, ca şi noi, Finlanda a luptat eroic alături de armata germană, recâştigându-şi provinciile de sub urgia moscovită.

România se află la poarta de răsărit a Europei în aceiaşi situaţie ca şi Finlanda. A suferit aceleaşi răpiri din pământul scump al Patriei, iar astăzi ostaşii români luptă cu aceeaşi vrednicie ca şi soldaţii finlandezi, dovedind lumii că suntem un popor unit şi conştient de drepturile sale în această parte a Europei.

Ordinul „Mihai Viteazul" se dă celor cari pe front au făcut acte deosebite de vitejie.

Prin decorarea Mareşalului Mannerheim, România a cinstit, pe lângă bravura marelui Comandant şi dârzenia armatei finlandeze, care luptă alături de noi şi germani, pe acelaş front din răsărit, pecetluind pentru vecie prietenia între două vrednice popoare.

Infrăţindu-ne prin sângele vărsat în stepele Rusiei, România ca şi Finlanda au arătat că, luptând pentru ţara lor, apără în acelaş timp Crucea şi omenirea civilizată, căci dacă bolşevismul n'ar fi fost înfrânt la vreme, ar fi insemnat pentru Europa, moartea libertăţii şi întoarcerea la barbarie.

I. VALERIAN

La biruinţă cu carele de asalt

In luptele avute în faţa satului V., fortificat puternic de către comandanţii şi comisarii lui Stalin, o unitate de infanterie străbătuse prin reţeaua presărată cu neînchipuite mijloace de distrugere şi capcane. In faptul serii — când totul se considera terminat — iar ostaşii întorceau în grabă poziţia inamică, o pătrundere puternică sovietică — în spatele unităţii de infanterie — punea în primejdie soarta acesteia.

La cererea camarazilor infanterişti — Căpitanul Comandant al Companiei de Care din sector se hotărăşte să se avânte, cu un înalt spirit de camaraderie, în sprijinul lor. Un ordin scurt: „Echipajele la posturi... Motoarele în mers".

Pe rând, carele încep să prindă vieaţă, iar Comandanţii respectivi să pregătească noua acţiune salvatoare.

O cunoaştere sumară a situaţiei şi o direcţie de înaintare pune în curent pe tankişti asupra celor ce au de executat.

Rachete numeroase arată locul unde camarazii infanterişti sunt încercuiţi. Din liziera de salcâmi se aude venind vuetul motoarelor. Tancurile încep să iasă prin mişcări greoaie, făcând să trosnească sub ele perdeaua de salcâmi protectoare, îndreptându-se apoi spre obiectivele ordonate.

Se organizează formaţia de luptă a carelor, resfirându-se câte trei spre înaintare. Turelele cu armamentul ce-şi vor începe în curând activitatea, se mişcă în ambele părţi, căutând punctele de reper spre direcţiile ordonate. Rafale puternice de artilerie ne fac să înţelegem că inamicul a descoperit venirea carelor în ajutorul împresuraţilor.

Se trage intens, se trage fără încetare asupra a lor noştri. Obuzele cădeau năpraznic încadrând carele din toate părţile. Explozii aspre de brandt-uri completează concertul. Carele însă înaintează vijelios.

La apariţia lor, infanteriştii noştri sar o parte cu mişcări repezi pe carele noastre, iar o parte le urmează în spate cu arme automate. Trei care dela aripa dreaptă fac un înconjur larg şi se îndreaptă spre liziera din flanc de unde veneau lovituri nenumărate, apoi se înşiră dealungul ei spre curăţire.

Văzduhul clocoteşte de clănţănitul mitralierelor şi tunurilor anti-car vrăşmaşe. Cu cât înaintarea se accentuează, cu atât alte cuiburi inamice se descoper prin tragerile lor nesfârşite. Infanteriştii sar jos de pe care, se afundă în liziera de acoperiri şi acolo se încleştează într'o luptă disperată corp la corp.

O explozie formidabilă însoţită de un fum negru ne arată că un tanc a fost lovit în plin de un proectil anti-car şi incendiat. Ca din pământ, ca la o chemare nevăzută, alte trei care se îndreaptă grăbite în ajutorul celorlalte. Se începe curăţirea dealungul şanţului de apărare.

Muzica automatelor inamice îşi pierde din intensitate. Rând pe rând sunt reduse la tăcere de tancurile noastre, care trec dealungul liniei inamice şi strivesc prin greutatea lor, mitralierele ce împroşcau până mai adineaori moartea în rândurile infanteriştilor.

Amurgul serii învălue câmpul de bătaie, cuprinzând ca într'un giulgiu sufletele ostaşilor care îşi dăruiseră vieaţa pentru Ţară şi pentru Cruce. Tancurile se întorc la baza lor cu mulţumirea datoriei împlinite.

Infanterişti români înaintând prin lanuri

Pacea se înfăptueşte pe câmpul de luptă

In pragul iernii, războiul îşi urmează drumul lui, cu aceeaşi neclintită hotărîre de a răpune pentru totdeauna pe vrăjmaşii ţării noastre, care sunt în acelaşi timp şi vrăjmaşii cei mai mari ai Europei.

Se ştie care a fost ţinta tuturor războaielor pe care le-a purtat România; nu le-am pornit niciodată pentru a încălca drepturile altora, ci numai şi numai pentru a face să ni se respecte drepturile noastre de veacuri. Ţinta acestor războaie a fost totdeauna pacea, pe care ne-a fost dat să n-o putem făuri şi menţine decât prin arme, prin jertfă şi prin sânge. Şi acum, sborul vitejesc spre răsărit, e un sbor spre pacea mult dorită, care ne aşteaptă la capătul tuturor sforţărilor. Dar, de data aceasta, nu e vorba numai de pacea noastră, ci de aceea a întregii Europe, de aceea luptăm atât de dârz alături de marii şi puternicii noştri aliaţi.

Se spune, cu drept cuvânt, că noua Europă nu va putea fi înfăptuită decât pe câmpurile de luptă. Căci noua Europă înseamnă pacea — pacea, în care se va desăvârşi ordinea şi dreptatea popoarelor — şi aceasta nu se poate câştiga decât acolo unde bubue tunul, acolo unde ultimul cuvânt va fi al celui mai tare.

Cine va înfăptui noua Europă, cine va da semnalul de biruinţă care aduce pacea, dacă nu ostaşii care depun toate ostenelile şi toate primejdiile? Va fi deci o pace făurită prin armele noastre şi prin avântul sufletesc pe care l-a avut armata! Iar Europa de mâine — ca şi România de mâine — va trebui să semene, în hotărîre şi faptă, cu vrednicia care a fost semănată în temeliile ei!

Pacea nu vine peste noapte, căci nu peste noapte se poate înfăptui viitorul unei lumi care vrea să-şi găsească tihna pentru sute de ani. Dar, dacă vine prin jertfe şi răbdare, vine în schimb, cu o siguranţă care ne luminează la toţi sufletele, căci forţele duşmanului sunt din zi în zi mai sleite şi nădejdiile lui sunt pe cale să-şi dea şi ultima lor suflare. Când bolşevicii căzuţi prizonieri pe toată lungimea frontului au fost număraţi la mai bine de trei milioane şi jumătate de oameni — când, după socotelile războiului, asta înseamnă că au lăsat în luptă cel puţin tot atâţia morţi, — când, după aceleaşi socoteli, ei trebue să aibe cel puţin de trei ori mai mulţi soldaţi scoşi din luptă, adică răniţi şi dispăruţi, atunci înseamnă că ei nu se mai pot folosi de cea mai mare parte din armata lor şi că sforţările pe care le mai fac, sunt aidoma cu ale bolnavului, pe care nimeni nu-l mai poate scăpa dela o moarte sigură!

Aceasta în ce priveşte oamenii. Da, într'un războiu, mai există şi altceva: industrii, căi de comunicaţii, fabrici, alimente, depozite, porturi, armament. Bolşevicii au pierdut mai bine de trei sferturi din toate aceste lucruri, fără de care braţele omeneşti nu se pot sbate decât zadarnic în vânt! Şi, pe fiecare pas al lor de retragere, ei continuă să-şi distrugă singuri toate aceste bogăţii! Se vede dar, cât de aproape e limba de foc a ceasului care va bate ora prăbuşirii lor totale.

Luptăm deci cu toată credinţa, înfăptuitori ai păcii şi ai viitoarei Europe, căci ziua visului nostru împlinit e din ce în ce mai apropiată! Şi visul nostru e al lumii întregi!

Sublt. rez. MIRCEA ŞTEFĂNESCU

TREI VITEJI

Foc şi pârjol se revarsă asupra lanului de grâu în care ostaşii noştri aşteaptă încordaţi semnalul atacului. Mai cu seamă dintr'o costişte strearpă în dosul a câtorva mormane de piatră, o mitralieră inamică bate amarnic, stânjenind atacul. Căpitanul Georgescu caută zadarnic s'o semnalizeze. Cer atunci să-i vie de hac, spun ei, doi brandişti, sergentul Honţescu Gh, şi caporalul Oprea Aurel, cărora li se alătură fruntaşul Albu Ion, „puştiul", cum îi zic camarazii, căci e voluntar şi deabia a împlinit 20 de ani. Câteşitrei se strecoară târâş prin şanţul din marginea lanului. Un răstimp de linişte. Şi numai decât explozia tunătoare a trei grenade. Mitraliera inamică a tăcut. Un „ura" înălţător şi Batalionul porneşte viforos. Drumul i-a fost liberat de cei trei grenadieri care vin veseli ca dela o petrecere.

Ceahlăul

Cu fruntea peste anii colilii
Incununat de pajiştele-albastre,
Cu sufletul durut de câte ştii,
Tu stai de veghe patimilor noastre.

Nu te-a clintit nimic, din greul pas.
Ce ne-a'ncercat atâţia ani de-arândul,
Aceeaşi bucurie ne-i rămas...
Acelaş crez să ne'nflorească gândul.

Pe-o faţă soarele te dogoreşte
Şi stâncile se scaldă'n apă vie,
Când vulturul din linişti se trezeşte,
Ca un haiduc flămând de pribegie

Tu ai rămas, cum te-au lăsat străbunii
Aproape de calvarul celor mulţi,
Să strângi din iazuri lacrimile lumii,
Şi noaptea glasul robilor s'asculţi...

Ca un profet, peste porunca'naltă
Ce ne-a'ntregit deatâtea ori moşia
Tu chemi din zări toţi fraţii laolaltă,
Să apere cu tine România.

Caporal CONSTANTIN SALCIA

Cavaleria română în drum spre Marea de Azov

Să zdrobim comunismul

(Dialog între ostaşi)

Soldatul Simion: Ne prinde iarna pe aici, dom'le caporal.

Caporalul Ştefan: Ne-o prinde, dac'a fi sortit să ne prindă. Că doar n'am venit la nuntă aici; am venit la războiu şi războiul are-o socoteală; se isprăveşte atunci când unul dintre luptători îngenunchează.

Simion: Apoi rusu o şi'ngenunchiat.

Caporalul Ştefan: Da'n'o'ngenunchiat de loc. L'am bătut noi până acu în Basarabia, l'am bătut şi l'am alungat în Transnistria, dar de'nfrânt încă nu l'am înfrânt. Că rusu-i mult şi ţara lui mare şi de-aceea o să mai avem de furcă cu el.

Simion: Eu socoteam că dacă am luat ce-a fost al nostru s'o isprăvit. L'am bătut pe bolşevic? L'am bătut!... L'am scos din dreptul nostru? L'am scos!... Acu, să ne punem pe muncă, să îndreptăm ce a stricat războiul, să ne refacem ţara şi să rugăm pe Dumnezeu de o pace îndelungată.

Caporalul Ştefan: Apoi nu prea este aşa cum spui tu, măi Simioane! Dreptul nostru l'am luat, dar ca să stăpânim acest drept, trebue să lovim duşmanul, ca să nu mai ridice capul cât o trăi. Şi duşmanul nostru îi comunistul. Şi comunismul nu-i numai duşmanul nostru, îi duşmanul omenirii.

Simion: Aşa-i. Comuniştii iştia îs mai răi ca antihriştii.

Caporalul Ştefan: Că doar sunt antihrişti, odată ce sunt contra bisericii, contra credinţei, contra preoţilor.

Simion: Păgâni.

Caporalul Ştefan: Păgâni, după cum spui tu. Ba mai rău decât păgâni, că păgânii aveau şi ei un fel de Dumnezeu al lor, credeau şi ei în ceva; mă gândesc la păgânii care au jefuit în trecut ţara noastră. Dar comuniştii nu cred în nimeni. Ei atâta urmăresc: să răstoarne omenirea şi să întindă peste tot nelegiuirea lor.

Simion: Cum au făcut în Basarabia.

Caporalul Ştefan: După cum spui. Ai văzut ce-am găsit noi prin sate. Ai văzut biserica în satul cela de lângă Chişinău, în Buicani? Era cinematograf într'nsa. Şi 'n Chişinău ai văzut cum a dat foc sfintei biserici?

Simion: D'apoi peste Nistru încă!...

Caporalul Ştefan: Peste Nistru şi mai rău. Ai văzut în sat la Petrişor biserica schimbată 'n casă de petrecere, ai văzut cum au făcut duşamele din icoane...

Simion: Şi cum au bătut cuie în faţa Domnului Nostru Hristos şi cum au stricat icoanele cu ciubotele şi din veşmintele preoţilor cum au făcut straie de batjocură.

Caporalul Ştefan: Văd că le şti toate... Dar nu-i vorbă numai de Biserică şi de religie. Ii vorba şi de gospodăria pe care o fac ei în ţara unde stăpânesc. Doamne ce sărăcie am întâlnit noi prin satele lor!...

Simion: Apoi da, că la ei nu se ştie de gospodărie. Pământul ţăranilor îi muncit deavalma şi toată rodirea o ia Statul. Ne-o spus ţăranii că lor li dădea trei sute grame de făină pe zi pentru hrană.

Caporalul Ştefan: Ca la vrăbii...

Simion: Şi umblau rufoşi, desculţi, ori cu tălpi de lemn. Şi 'n casa lor să vânturi nevoia, aşa sărăcie şi pustiu.

Caporalul Ştefan: Apoi dacă toate astea le ştii, dece te mai miri că luptăm mai departe? Vrei să lăsăm pe comunişti în pace şi după câţiva ani să nu ne lese iar ei pe noi? Că ce crezi tu, măi camarade Simioane, că ei comuniştii luptă ca să facă ţara lor după chibzuiala ce o au, sau vreau ca lumea întreagă s-o dărâme, s'o stăpânească şi să clădească fărădelegile lor? Iaca. îi fi auzit şi tu poate că departe, în apus, este o ţară, Spania îi zice. Tocmai acolo ruşii iştia comunişti au pornit, acum câţiva ani, o răscoală. Au aruncat ţocma acolo, la mii de kilometri de ţara muscălească, sămânţa comunismului. S'a burzuluit lumea acolo, au omorît, au dat foc, au jefuit, au distrus bisericile şi au făcut din ţara Spaniei o ruşine.

Simion: Şi spui că pân' acolo sânt mii de kilometri?

Caporalul Ştefan: Sânt. Şi te întreb eu acu pe tine dacă ei au luptat să dărâme o ţară aşa de depărtată, cum crezi c'or să ne lese pe noi, vecini cu ei, în pace, dacă nu i-om doborî noi acuma?

Simion: Ai dreptate, dom'le caporal Ştefan. Comuniştii sânt ca buruiana. Dacă nu o plivești la vreme, cuprinde întreg ogorul şi 'năduşe semănătura bună.

Caporalul Ştefan: Intocmai cum spui tu.

Simion: De aceea, dom'le caporal, înţeleg că datoria noastră, este să luptăm pân'om strivi pe comunişti. Ş'apoi când s'o isprăvi războiul, tare aş vrea să duc eu un comunist deaiştia în sat la noi, la Flămânzi, unul de-aiştia: buzat, cârn şi cu ochii încrucişaţi. L'aş pune vara pe lan, să se sperie ciorile de el, să nu-mi mănânce grâul...

Cpt. rez. D. IOV

Pământ Transnistrian...

Pământ străbun! O! glie strămoşească!
Ogor sortit să stai nedrept sub jug,
Te calcă blând opinca românească,
Cu drag, că eşti al nostru pân' la Bug.

Pe brazda ta, scăpaţi de grea urgie,
Moşnegi, flăcăi, copii, femei se strâng,
Şi 'ntind voioşi toţi hora pe câmpie,
Slăvind pe Dumnezeu că nu mai plâng.

De-acum pe româneşte te ară plugul,
Nu te-or mai scrijela cu plug păgân,
Pământ transnistrian hotar e Bugul,
Pecetluit prin sânge sfânt, român.

De bravi ostaşi, care-ţi slăvesc moşia,
Eşti desrobit prin sânge cald, sfinţit,
Prin glas de tun strigat-a România:
— Vei fi al meu pe veci nedespărţit.

Plut. adm T. D. CARAMAN

Actele de bravură şi curaj ale unor regimente viteze

Ordin de Zi Nr. 282 din 10 August 1941

In operaţiunile de forţarea trecerii peste Prut şi Nistru, detaşamentul Punţi-Asalt din batalionul 58 pioneri trece sub focul ucigător al cazematelor inamice trupele unităţilor de cavalerie, care formează capul de pod peste aceste râuri.

Cu toate că primele bărci sunt scufundate de inamic şi ocupanţii înecaţi, lopătarii acestui detaşament, unii răniţi fiind, continuă cu avânt să lucreze fără odihnă la transportul primelor detaşamente.

Pentru abnegaţia, sacrificiul şi avântul cu care şi-au făcut datoria către neam, ofiţerii, subofiţerii şi trupa acestui Detaşament, îl citez prin Ordin de Zi pe Corpul de Cavalerie.

Comandantul Corpului de Cavalerie,
General de Divizie
(ss) *M. Racovitză*

Ordin de Zi Nr. 311 din 31 August 1941

In ziua de 2 Iulie 1941, când unităţile Brigadei 6-a Cavalerie au avut cinstea să treacă Prutul, spre a înlătura rezistenţele inamice şi a pătrunde în Basarabia, ruptă de restul ţării prin mişelie, de către conducătorii bolşevici, prima unitate căreia i-a revenit onoarea de a pune piciorul pe pământul strămoşesc al Basarabiei, a fost Regimentul 10 Roşiori Purtat.

Comandantul, ofiţerii şi trupa acestui viteaz Regiment s'au achitat cu o deosebită bravură de onoarea care li se făcea şi, prin sângele multor camarazi căzuţi în luptele pentru trecerea Prutului, au contribuit la reîntregirea Basarabiei cu Patria Mamă.

Vitejeasca faptă a Regimentului 10 Roşiori Purtat îl aşează pe linia unităţilor de elită ale Cavaleriei Române, pentru care îl dau drept pildă şi îl citez prin Ordin de Zi pe Corpul de Cavalerie.

Comandantul Corpului de Cavalerie,
General de Divizie
(ss) *M. Racovitză*

Ordin de Zi Nr. 296 din 20 August 1941

In operaţiunile de trecerea Prutului, compania 12 Poduri-Râuri, ce a fost pusă la dispoziţia Corpului de Cavalerie, a întins podul de vase din regiunea Ripiceni.

Cu toate greutăţile întâmpinate, din cauza materialului plutitor foarte greu. a pistei înguste care împiedica manevra vaselor, precum şi bombardamentului aerian inamic, s'a isbutit totuşi ca în timp de 7 ore să se construiască un pod foarte solid, peste care s'a scurs într'o singură noapte întregul corp de cavalerie fără incidente de circulaţie sau de construcţie.

Pentru munca excepţională depusă de ofiţeri, subofiţeri şi trupa acestei vrednici companii, pentru devotamentul şi spiritul de sacrificiu cu care s'au arătat, rămânând la postul lor, chiar pe timpul bombardamentului aerian inamic, care le-a pricinuit pierderi de oameni, materiale şi rănind chiar pe comandant.

Pentru vigilenţa depusă în păstrarea podului în perfectă stare de întrebuinţare, o citez prin Ordin de Zi pe Corpul de Cavalerie.

Comandantul Corpului de Cavalerie,
General de Divizie
(ss) *M. Racovitză*

Ordin de Zi Nr. 92 R din 2 Septemvrie 1941

Având în vedere raportul Brigadei 2-a Mixtă Munte Nr. 209.465 din 5 August 1941 şi referatul locot.-colonel Rădulescu Florin din 30 August 1941 referitor la acţiunea Batalionului 1 Pionieri Munte dela trecerea Nistrului;

Având în vedere că Batalionul 1 Pionieri Munte a luat parte în mod voluntar la trecerea Nistrului prin ambarcaţiuni, precum şi la construcţia podului metalic, dându-şi tributul său şi că numai datorită muncei neprecupeţită şi spiritului de sacrificiu al acestui Batalion s'a putut completa construcţia podului, dând astfel posibilitatea să se înceapă trecerea artileriei mult mai devreme decât ar fi putut să o facă pontonierii,

Ordon:

Citarea prin Ordin de Zi pe Corpul de Munte al Batalionului 1 Pionieri de Munte, pentru motivele arătate mai sus.

Prezentul ordin de zi va fi adus la cunoştinţa tuturor unităţilor Corpului de Munte.

Comandantul Corpului de Munte,
General de Divizie
(ss) *Gh. Avramescu*

Pândarul

Când vântul holda o'nmlădie,
E postul meu în orice spic;
Că eu veghez să nu-l doboare
Aeroplanul inamic.
Când aduc apă din izvorul,
Ce curge liniştit din coastă;
Imi cântă'n glas de turturele,
Tot liniştea din casa noastră.
Infrunt furtunile de gânduri,
Ce se abat asupra ţării;
Cu mine se'ntâlnesc duşmanii,
Când vor să facă umbră zării.
Eu sunt pândar şi dau alarma,
O clip'un avion nu-mi scapă;
Şi dacă-i jos, cu arma's gata,
Spre a-l împiedeca să treacă.
Pândesc văzduhul zi şi noapte
Mi-e viaţa stâncă la hotar;
Ascult porunca din morminte,
Şi de aceia sunt pândar.

Slt. CHIPER GH.

Pe drumurile „raiului bolşevic"

Un avion iubit

Un avion românesc de recunoaştere şi observaţie în cursul campaniei din Basarabia şi dela Est de Nistru a fost îndrăgit în mod deosebit de artileriştii şi infanteriştii noştri. El le luminează calea înaintării, zi de zi, peste liniile inamice. In dragostea lor pentru el l-au denumit avionul „Neaţă", fiindcă trăeşte în linia I-a, între infanterişti şi artilerie.

Avionul Neaţă a devenit copilul răsfăţat al tuturor. La Comandamentul unei M. U. a fost dată o unitate comandată de căpitanul Bălan, cu un mănunchi de aviatori tineri şi îndrăzneţi, numai unul şi unul, care s'au acoperit nu numai de admiraţia noastră, dar şi de chemarea soldatului din linia I-a.

Ofiţeri de talia locotenenţilor: Gavriloiu Nicolae, Baciu Constantin, Marinescu Ştefan, Voiculescu Constantin, Stoian Mircea şi Popescu Petre; sublocotenenţilor: Munteanu Gheorghe, Gherghian Vlad, s'au acoperit de glorie pe Prut, pe Nistru şi în faţa Odesei.

Domnul Mareşal Antonescu, Conducătorul Statului, le-a dat Virtutea Aeronautică, cea mai înaltă şi frumoasă decoraţie a lor pentru bravură.

In pregătirea luptei, avionul Neaţă, era trimis la inamic să aducă informaţii şi să vadă linia atinsă de trupele noastre. Infanteriştii noştri îi flutură batista lui „Neaţă", fiindcă îl cunosc de departe, s'au învăţat cu el. El se întoarce pe o parte şi îi salută maestos cu o aripă în semn că i-a înţeles. In cursul luptei Neaţă pleacă neobosit să caute bateriile şi rezervele inamice. Şi le găseşte de minune.

Alte ori Neaţă este văzut venind de pe o culme de deal numai la 10—15 m înălţime, înainte de vreme. Toţi spun: „trebue să fie ceva"! In zare se şi văd focuri puternice de artilerie antiaeriene în lupta cu avioanele duşmane. Neaţă însă nu stă la îndoială niciodată. Cei trei ocupanţi ai lui: observatorul, radiotelegrafistul şi pilotul, se uită cu ochii holbaţi pe cer şi la apariţia avioanelor inamice ei trec în liniile noastre, gata de luptă, lăsând pe infanterişti şi artilerişti să angajeze lupta. Neaţă merge tiptil peste văi şi dealuri să-şi termine misiunea de contrabaterie sau căutare de informaţii.

Intr'una din zilele lui Septemvrie, eram la Sud de Vasilievca, pe drumul ce merge dela Tiraspol spre Odesa. Neaţă primeşte misiunea să fotografieze zona Gniliacovo-Dalnic, în vederea unui atac. Se suie sus şi este în plină acţiune pe un soare strălucitor. De odată 10 avioane „Rata" apar la orizont. Infanteriştii au deschis focul lor năprasnic de mitralieră asupra avioanelor duşmane. Neaţă a continuat sborul către misiunea sa, trecând mai întâiu în revistă infanteria, acordându-i salutul său graţios.

Neaţă este şi avionul artileriei grele. Divizioanele de artilerie grea stabilesc codul de semnalizare şi prin înţelegere reciprocă pentru distrugerea bateriilor şi rezervelor duşmane. La apariţia lui Neaţă bateriile inamice au înţeles soarta ce le aşteaptă şi deschid un foc năprasnic asupra zonei pe unde sboară Neaţă în regiunea bateriilor

Prin aceste acte ele îşi demască frica de el. A devenit un duşman de temut al lor, fiindcă zilnic scoate din acţiune câte 5—6 baterii inamice. Apariţia avionului „Neaţă", pe cerul înstelat provoacă teroarea în poziţiile inamice şi dragostea în liniile noastre. El înfrăţeşte cerul cu pământul în acţiunea comună a armelor pentru distrugerea inamicului. In sufletul sburătorilor noştri ca şi în acel al armelor terestre bate acelaşi gând, — lupta prin înţelegere comună desăvârşită pentru câştigarea victoriei.

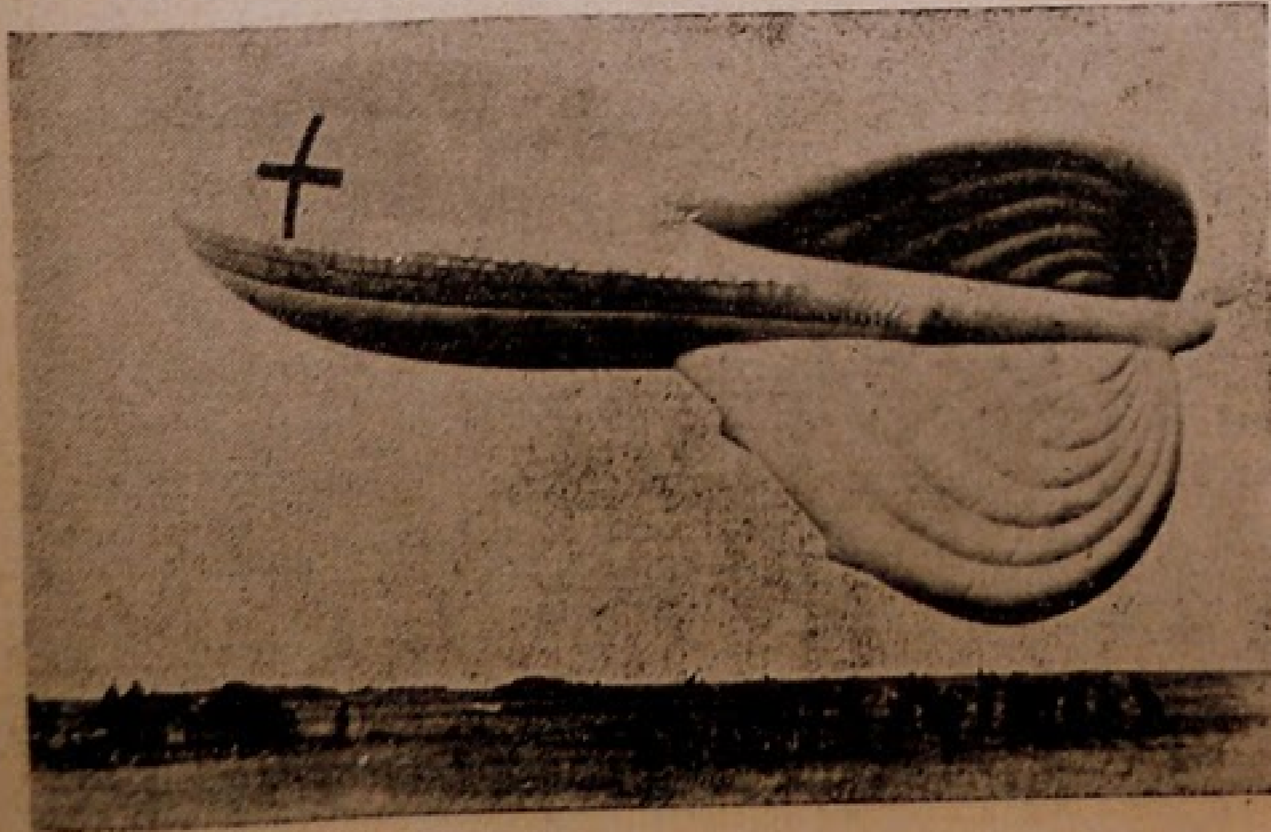
Aviatorii avionului Neaţă au ridicat la înălţimi nebănuite acest imperativ al nevoilor câmpului de luptă. Ei au înţeles pe deplin misiunea lor. Infrăţiţi în acelaşi cuget cu armele terestre le-au deschis şi ajutat cu succes acţiunea comună pentru distrugerea stăpânirii comuniste în Basarabia şi la Est de Nistru. Avionul va rămâne un simbol de dragoste şi înţelegere frăţească între arma aeriană şi armatele terestre în campania din Basarabia şi dela Est de Nistru. Aviatorii lui merită toată lauda şi laurii gloriei, câştigate pe aripile acestui avion românesc botezat „Neaţă".

Căp. MAILAT ION

Scrisoare

Maică dragă de departe
Din spital îţi mai scriu carte
Te rog nu te speria
Când aceasta vei afla
Şi nu-ţi fă gânduri amare
Că nu sunt în grea stare
La picior sunt doar rănit
De un glonte rătăcit
De un glonte blestemat
Dela bolşevici plecat.
Maică tare m'a durut
Două zile am gemut,
Dar a treia zi în seară
Gloanţele le-au scos afară
De atunci bine m'am făcut
Nicio zi n'am mai zăcut
Iar astăzi, maică dragă
Cât e ograda de largă
Umblu în sus şi în jos mereu
Mulţumesc lui Dumnezeu.
Pre cum vezi, măicuţa mea
N'ai de ce te speria
Iar mata, iubite tată
Fii cu inima împăcată
Că peste câte-va zile
O să vin în sat la mine
Şi'ţi voi povesti apoi
Tot ce am văzut în războiu
Cum pe Ruşi noi i'am bătut
Peste Nipru i-am gonit
Şi fraţii i-am desrobit
Dragi părinţi, fraţi şi nepoţi
Vă sărut acum pe toţi.

Soldat GEMEŞ VASILE

Balon captiv

Coloană germană în drum spre front

CAII ÎN RĂZBOI

Calul de războiu seamănă cu omul în războiu. Poate fi curajos, harnic, isteţ sau fricos, leneş, moale. Sunt cai care galopează plini de curiozitate şi de voie bună spre inamic, iar alţii trag înapoi mai iuţi la întoarcere decât la plecare. Unii rezistă la oboseală, la foame, la sete, îşi vindecă rănile repede, îşi poartă boala pe picioare şi se însănătoşesc făcând serviciul.

Povestirile scurte care urmează sunt ale cailor Escadronului I-iu dintr'un regiment german de Ulani, în războiul din 1914/1918.

Cel mai iubit şi alintat cal era „Quästor". Avea firea unui copil şi inima unui viteaz. Era ca un leu între cai. Călăreţul lui, locotenentul Schönfeld, era specialist şi foarte priceput în conducerea patrulelor. Calul a fost rănit de nenumărate ori. Odată un glonţ i s'a oprit în genunchi. Calul părea pierdut, dar numai 8 zile şi era din nou pe picioare, gata din nou să galopeze, să sară, să şarjeze cu nervii liniştiţi, cu urechile atente ascuţite şi aplecate spre inamic. Cinstea lui cea mai mare este ziua când a fost încălecat de Mareşalul Hindenburg, a cărui maşină se împotmolise în nişte noroaie.

„Papin", calul locotenentului Schmidt, rivaliza cu „Quästor", dar pe când acesta s'a întors în patrie, „Papin" a rămas în Galiţia, răpus de gloanţele unei companii ruseşti.

„Kasse", iapă mică (încălecată de ulanul Redigau), plină de vieaţă. Avea urechi clăpăuge. Toţi soldaţii şi ofiţerii râdeau de ea şi o poreclisera în bătae de joc „frumoasa". Ea era însă cal de patrulă. Puteai să sprijini carabina între urechi şi să tragi fără ca ea să se clintească. Făcea 200 km în 2 zile, fără hrană şi fără să fie prea obosită. Era mai cuminte ca un ulan. A fost rănită de mai multe ori. Câteva gloanţe i-au rămas în trup. Odată trecând un râu, din cauza oboselei, a pierdut orice putere şi s'a dus la fund. Călăreţul ei desfăcându-i chinga sub apă, a lăsat-o liberă. Ea a scăpat şi s'a întors singură la escadron cu care a făcut războiul până la sfârşit.

„Kanne", cal mic, uşor, cu un aspect fără importanţă, iute şi neobosit. Şi-a scăpat călăreţul de mai multe ori din mâna urmăritorilor. Kanne, speriat de explozia unui obuz care a căzut aproape, a dispărut în Lunea Paştilor din anul 1915 şi nimeni nu l-a mai văzut de atunci.

„Lama", iapă mică, simpatică şi plină de rasă. A murit împreună cu călăreţul ei, într'o întâlnire, iarna, cu infanteria rusească.

„Okarina", toată numai muşchi, tendoane şi oase colţuroase. Rănită de două ori, moartă în Rusia, în iarna anului 1915. Şi tot aşa despre toţi caii escadronului I-iu, este scris: rănit de atâtea ori şi s'a vindecat, a făcut războiul şi s'a întors la sfârşitul lui în patrie.

Cal şi călăreţ formează un tot viu, două fiinţe ale lui Dumnezeu, legate prin bucurii şi prin suferinţe, două fiinţe la fel şi cu nimic mai prejos una faţă de alta.

Iar voi, soldaţi, acum când o parte din regimentele de cavalerie s'au motorizat, ţineţi *minte* credinţa cu care şi-au făcut datoria pe câmpul de luptă aceşti cai şi cu atât mai mult îngrijiţi şi iubiţi pe aceia care vă poartă zi şi noapte cu cinste şi cu bunătate.

S.

Inimi de viteji

Zece soldaţi musceleni, deşi răniţi şi încă în curs de tratare la un centru de instrucţie, au cerut să fie trimişi înapoi pe front pentru a continua lupta.

Iată ce spune ordinul de zi, prin care au fost citaţi pe Divizie:

„Cu ocazia trimiterii răniţilor recuperaţi dela Centrul de Instrucţie „Stern", la Regimentul 30 Dorobanţi, gradele inferioare de mai jos, deşi au fost opriţi de medic să meargă la unităţi, ca nefiind complet vindecaţi, totuşi au cerut cu insistenţă să fie trimişi la unităţile combatante, pentru a lupta pe front, cererea li s'a admis.

Aceste grade inferioare sunt:

1. Fruntaşul Fulga I. Gheorghe, ctg. 1938, din comuna Bilceşti, jud. Muscel.
2. Soldatul Selcăianu Gheorghe, ctg. 1930, din comuna Bertan, jud. Târnava-Mare.
3. Fruntaşul Militaru I. Ion, ctg. 1936, din comuna Leordeni judeţul Muscel.
4. Sergentul Schianu N. Ioan, ctg. 1936, din comuna Tereşti, jud. Muscel.
5. Fruntaşul Moiceanu N. Iosif, ctg. 1936, din comuna Lereşti, jud. Muscel.
6. Caporalul Dragomir N. Ioan, ctg. 1933, din comuna Ţiţeşti, jud. Muscel.
7. Fruntaşul Niţă Marin, ctg. 1940, din comuna Mătăsaru, judeţul Muscel.
8. Sergentul Mădulescu Gheorghe, ctg. 1936, din comuna Bughea-de-Sus, jud. Muscel.
9. Caporalul Răducu N. Ioan, ctg. 1939, din comuna Schitu Goleşti, jud. Muscel.
10. Fruntaşul Cristea N., ctg. 1932, din comuna Bughea-de-Jos, jud. Muscel.

Pentru gestul lor frumos, practic şi milităresc, de a se întoarce cu un moment mai devreme la unitatea lor, atunci când puteau să mai întârzie la Centrul de Instrucţie şi pentru ca fapta lor să servească ca un exemplu pentru ceilalţi ostaşi,

Ordon:

Citarea prin ordin de zi pe Divizie a ostaşilor de mai sus.

Prezentul ordin de zi va fi adus la cunoştinţa trupei.

Comandantul Diviziei III Infanterie,
(ss) General I. STEFLEA

Ostaşii germani pe frontul de răsărit

ÎN ISTORIA LUMII

Armata română a luptat şi a învins în marea bătălie dela Marea de Azov. Brigăzile noastre de cavalerie şi vânători de munte au primit atacul frontal deslănţuit de 15 divizii sovietice, şi i-au rezistat cu o vitejie neînchipuită, care face astăzi obiectul admiraţiei marilor comandanţi germani, care cunosc toate împrejurările în care s'a desfăşurat lupta.

Două armate sovietice au fost încercuite şi nimicite.

Sub presiunea tăvălugului celor 15 Divizii sovietice înarmate până în dinţi — astăzi muzeu de fier vechiu — brigăzile româneşti au rămas neclintit cu faţa spre Răsărit.

Generalul de Divizie Witke defineşte sobru reacţiunea trupelor româneşti, atunci când defineşte atacul lor drept „Impetuos şi irezistibil". Bietele cuvinte, ce puţin pot spune şi comunica din ceea ce înseamnă în fapt un atac „impetuos şi irezistibil"!! Puterea lor de evocare e neputincioasă pentru toţi acei care n'au trăit infernul de nedescris al unui atac, findcă imaginaţia nu poate închipui tot ce se întâmplă atunci.

Dar generalul de Divizie, german, Witke, ştie prea bine ce este un atac „impetuos şi irezistibil" şi semnalează cu aceeaşi ostăşească sobrietate meritele: Ele sunt ale „Conducerii superioare a Comandantului Regimentului 2 Cavalerie şi atitudinei dârze şi viteze a tuturor ofiţerilor, subofiţerilor şi trupei". La citirea acestor recunoaşteri, în sufletul fiecărui român e amestec de mândrie, de emoţie, de gratitudine, de smerenie. Aceleaşi sentimente înalţă pe toţi; şi cu generozitatea şi jertfa celor dela Marea de Azov, se naşte aci, şi pretutindeni pe întinsul ţării româneşti, acel simţ de solidaritate în care stau zid laolaltă, cei vii şi cei ce s'au jertfit, cei de azi şi cei de demult, căzuţi la vremea lor, pentru aceeaşi sfântă bucată de pământ românesc.

In comunicatul Marelui Cartier General al Führerului, care-i în fiecare zi pagină din istoria omenirii, s'a încrestat pentru totdeauna numele românesc al generalului Dumitrescu. In textul german al comunicatului, cum a sunat oare, sonoritatea atât de curat românească a acestui nume, şi pentru germani şi pentru străinii care l-au citit? „Dumitrescu" este cuvântul spus de România la Marea de Azov, pe limba noastră românească, şi el a răsunat, din mijlocul comunicatului german, şi a fost auzit de lumea întreagă.

Mintea noastră de-abia poate cuprinde această reînălţare şi renaştere naţională. Ca'n alte timpuri, românii scriu nu numai paginile istoriei ei, dar şi cuvinte în istoria lumii.

Atacul dela Cosăuţi-Iampol

Zorile zilei de 18 Iulie 1941. O dimineaţă înnourată, cu burniţă şi ploaie caldă, de vară.

La Regimentul 54 Artilerie, afectat unei divizii germane, se fac pregătiri în vederea unei acţiuni apropiate. Regimentul românesc avea misiunea de a întări artileria organică în operaţiunea de forţare şi trecere a Nistrului, pela Cosăuţi-Iampol.

Atacul a început în zorii zilei de 18 Iulie. La începutul desfăşurării atacului german s'a văzut că două cazemate sovietice, armate cu tunuri şi mitraliere, opreau trecerea peste Nistru, prin focul lor de flanc, stânjenind astfel înaintarea germană.

Divizionul I, dela observatorul său, văzând această situaţie, a raportat la postul de comandă al regimentului, care a luat hotărîrea să se împingă înainte o secţie pentru a scoate din luptă cazematele.

Sublocotenentul Dumitrescu C. Ioan, din bateria I, s'a oferit cu secţia sa, să îndeplinească această misiune. Imediat a pornit la atac sub focul ucigător al artileriei. De pe malul stâng al Nistrului pornise o adevărată ploaie din arme automate. Dar secţia sublocotenentului Dumitrescu C. Ioan ocupă fără nicio pierdere o poziţie descoperită în văzul inamicului la vest de satul Cosăuţi, chiar pe malul apei.

Deşi reperat şi bătut de focul puternic sovietic, sublocotenentul Dumitrescu, în dorinţa neţărmuită de a sprijini pe camarazii săi germani, a deschis focul asupra celor două cazemate. Cu o precizie nemaipomenită ostaşii români le-au scos din luptă prin lovituri de tun. Trecerea peste Nistru a putut fi realizată astfel fără nicio pierdere.

Pentru această faptă, comandamentul german a adus mulţumiri regimentului 54 Artilerie şi a cerut numele ofiţerului şi ai tunarilor săi, pentru a-i propune la decorare.

Ofiţeri şi ostaşi citaţi prin ordin de zi

D-l general de divizie Gh. Avramescu, comandantul Corpului de Munte, a citat prin ordin de zi un mare număr de ofiţeri şi grade inferioare, pentru fapte care sunt arătate în dreptul fiecăruia.

Continuăm cu publicarea numelor vitejilor care au binemeritat cinstirea ce li s'a adus:

Locotenent rezervă Tănăsescu N. Dumitru din Batalionul 1 Vânători Munte, pentrucă în cursul luptelor din zilele de 17, 18 Iulie 1941 s'a remarcat în mod cu totul excepţional prin curajul şi eroismul său.

Venit voluntar dela P. S., spre a lua parte la războiu, s'a remarcat din primele momente.

In linia I-a dela Putna la Nistru, a cerut să facă parte din compania de asalt la trecerea forţată a Nistrului, pe care a întărit-o cu plotonul său de mitraliere.

Cu un avânt extraordinar şi sfidând în fiecare clipă moartea, înainta cu plotonul său printre cazematele inamice, realizând performanţa extraordinară de a ajunge cu mitralierele la creastă înaintea puşcaşilor.

In ziua de 17 Iulie 1941 a rezistat eroic la toate contraatacurile inamice, luptând pe toate flancurile Batalionului, culminând în ziua de 18 Iulie a. c., prin marea bătălie care a început dimineaţa şi s'a terminat spre seară cu victoria totală a Batalionului care a luptat contra unui inamic de trei ori mai superior şi întrebuinţând şi care de luptă. La un moment dat întreg Batalionul se găsea într'o situaţie foarte grea, fiind atacat concomitent pe ambele flancuri şi centru unde se făcuse o infiltraţie a două plotoane de miraliera inamice până la 200 m. post comandă. Aici eroismul quasi legendar al acestui brav ofiţer îşi spune cuvântul. Văzând pericolul, din proprie iniţiativă şi numai cu o grupă de mitraliere atacă în plin această infiltraţie, reuşind după o luptă înverşunată să zdrobească literalmente inamicul, luându-i trei piese în stare bună pe care le aduce cu el, distrugând încă cinci piese care rămân pe teren. După această fulgerătoare lovitură dată în plinul dispozitivului inamic, el nu mai poate rezista şi fuge lăsând armamentul pe teren. Iniţiativa şi curajul acestui ofiţer scoate Batalionul din încercuire rămânând stăpân pe situaţie.

Sublocotenentul Bica Paul din Batalionul 1 Vânători Munte, pentru curajul, devotamentul şi spiritul de sacrificiu de care a dat dovadă deosebită în ziua de 18 Iulie 1941 în luptele dela satul Cozlow-Nagoriani cu ocazia trecerii Nistrului. Către orele 12,30, după repetate contraatacuri date de batalion contra unui atac superior în forţe şi armament, care urmărea aruncarea batalionului în Nistru şi reducerea capului de pod; centrul batalionului se repliază, creindu-se astfel un gol şi expunându-se focului de mitraliere postul de comandă al batalionului. Sublocotenentul Bica Paul, după ce distruge documentele secrete, pleacă la contraatac cu ostaşii din grupul de comandă. Pune mâna pe o puşcă mitralieră dela un ostaş rănit şi trage oprind înaintarea inamicului. Cade rănit grav străpuns de gloanţe în fruntea plutonului său.

Locotenentul Stoica Mihail din Batalionul 1 Vânători Munte, pentrucă, trimis dela P. S. pe front la compania 37 de lucrători, se prezintă la batalion şi cere să fie repartizat la compania 3-a pentru a lupta cu ostaşii săi pe care îi cunoştea şi instruise anterior. In luptele dela 16, 17 şi 18 Iulie a. c., cu ocazia trecerii Nisrului, la satul Cozlow, s'a purtat ca un adevărat erou. In ziua de 18 Iulie a. c. batalionul fiind contraatacat de inamic în forţe superioare pentru a fi asvârlit în Nistru, locotenentul rez. Stoica rezistă cu o dârzenie fără seamăn şi moare pe poziţie împreună cu întreg plutonul său, contribuind astfel la avansarea şi păstrarea capului de pod.

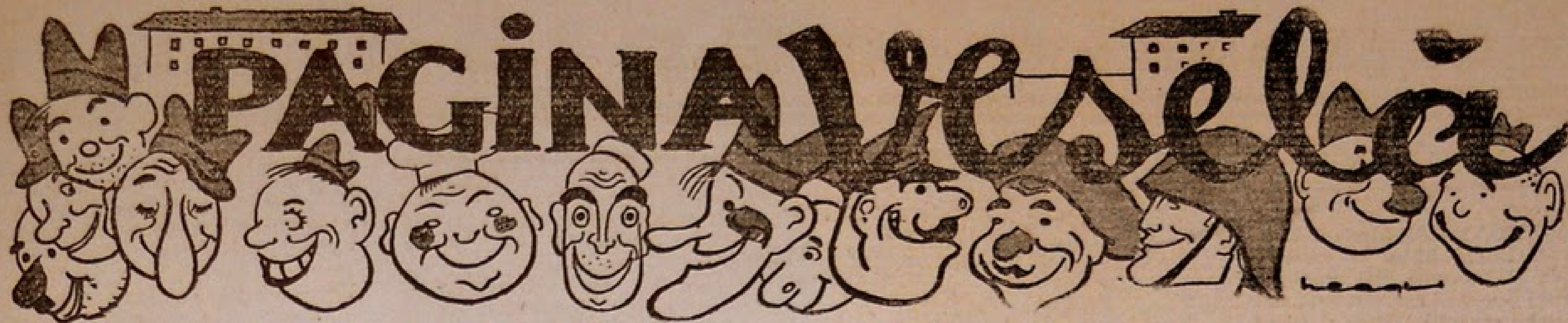
Sublocotenentul Leonte Mircea din Batalionul 1 Vânători Munte, pentrucă în ziua de 17 Iulie 1941, imediat după ce compania a reuşit să treacă Nistrul, un cuib de armă automată inamic deschide foc violent dintr'o cazemată în flancul companiei, stânjenind în acelaşi timp şi trecerea celorlalte eşaloane ce mai urmau. Sublocotenentul rez. Leonte atacă acel cuib de armă automată, îl împresoară şi sileşte capitularea. Astfel curajul sublocotenentului Leonte şi dorul său de a învinge orice piedică inamică are ca rezultat 11 prizonieri, 2 mitraliere, muniţie, chesoane, şi lasă liberă trecerea peste Nistru a celor ce mai urmau să treacă. In ziua de 18 Iulie 1941, fiind cu plutonul său în dispozitivul de apărare al capului de pod dela Nagoriani, este atacat de un inamic foarte numeros şi dotat cu foarte multe mitraliere şi aruncătoare, care vrea în orice chip să sfărîme apărarea capului de pod. In această zi sublocotenentul rez. Leonte Mircea moare vitejeşte cu aproape tot plutonul său, dar nu dă niciun pas înapoi. Sublocotenentul rez. Leonte contribuind prin sacrificiul şi jerta sa la păstrarea capului de pod.

Sublocotenentul de rezervă Vasilescu Alexandru din Batalionul 1 Vânători Munte, pentrucă în ziua de 18 Iulie 1941, plutonul său este lovit de atacul în faţă dat de Ruşi pe platoul dela Nagoriani, unde se apăra capul de pod. Sublocotenentul în rezervă Vasilescu Alexandru rezistă cu mult eroism, cu dârzenie, încercând toate eforturile, pentru a opri năvălirea comunistă care intenţiona ruperea capului de pod şi svârlirea în Nistru, iar când inamicul se apropie de poziţia sa a trecut la asalt, murind în fruntea ostaşilor săi ca un adevărat erou.

Sergentul-major Năstase Florea din Batalionul 1 Vânători Munte, pentrucă a trecut Nistrul cu prima companie de asalt, când i s'a încredinţat comanda unei grupe de mitraliere cu misiunea de a ataca o cazemată care flanca valea Nistrului şi interzicea trecerea fluviului cu bărcile. Prin destoinicia sa şi spiritul de sacrificiu a atacat această cazemată, o cucereşte şi capturează un ofiţer prizonier şi 16 ostaşi bolşevici.

Tankuri bolşevice scoase din luptă

Murgule, coamă rotată

Murgule, coamă rotată,
Mai scoate-mă'n deal odată,
Să mă uit in lumea toată
Pe unde-am umblat odată.
Acolo-i tabăra 'ntinsă;
Şi-acolo sub fagii mici
Sunt morminte de voinici,
Care s'au dus dup' aici.

(Cântec popular ardelean)

Epigrame

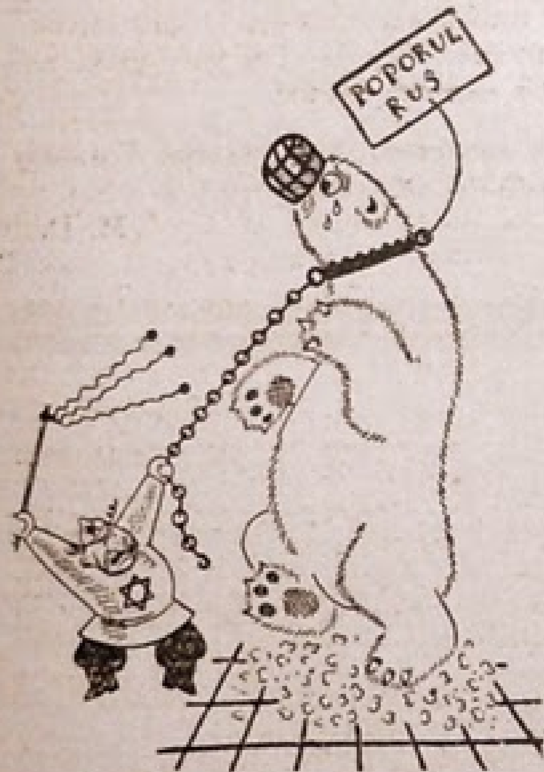
Poetului Păstorel
(Cpt. rez. Al. O. Teodoreanu)

Sete mare ştiu că-l roade
Şi vin nu-i... Grozavă dramă...
Eu, ca unul cum se cade,
Am să-i torn o... epigramă!...

Mie însu-mi

Vezi, aşa mi-i cariera,
Să mă toace, ziua, seara:
In războiu... mitraliera,
Când e pace... soţioara!...

Cap. t. r. Sandu Russu

Epistoliile soldatului Neaţă

Dă la Marea dă Azov.
Maritica Neichii dragă
Nu ţi scrisei dă până'mână
Că pân pândalnica asta dă Rusie,
Dulcea şi dorita mea soţie
Venii o Iarnă dă 2 ori ca pă la Noi
Şi tremură Rusnacuuu... şi nu ştie ce să facă
Şi se predau în cârduri ca turmele dă oi
Urma Io alaltăeri am prins cinci zeci şi unu
Că dă nu să predau Ciolovecii i fă praf (51) cu Tunu
Şi mi place Maritico cum fug şi să retrag
Că nici nu mai apuc să pun arma la ochi să trag.
Ehei da ce o să crape Nea Stalin dă Necaz
Când om pune mâna pă păcura dăn Caucaz.
Da nu mi scriseşi Iubito ce e pân Putinei
Dacă a fătat scroafa şi oare câţi Purcei?
Dacă puseşi iubito varză şi Murături
Şi cum stă câmpu dă arături?!
Că vezi Matale Io deşi sunt în Războiu
Am grijă că sânt tată şi dă Voi.
Şi apoi Io vă sărut cu Dragoste şi Dor
Pă toţi dân Putinei, pă Tine şi pă Neţişor
Al matale soldat
Neaţă

Pendula

— Cât costă pendula asta?
— Cinci mii de lei.
— Scump. Dar merge cel puţin?
— Admirabil. Insă, trebue să ştiţi că, atunci când arată amiaza şi bate cinci, este ora două şi jumătate!

Imprumut

— Il vezi pe măgarul acela care trece pe lângă mine fără să-mi dea bună ziua? Işi ţine cuvântul.
— Da! Foarte frumos din partea lui.
— Anul trecut mi-a cerut cinci sute de lei şi mi-a spus că toată vieaţa îmi rămâne îndatorat.
— Şi?
— Şi mi-i dator şi acum.

In tramvai

— Uf, Domnule nu vezi?
— Vă rog, ce s'a întâmplat?
— Mi-ai zdrobit bătătura.
— Şi ţineai mult la ea?

Glume

Tunsoare

Şeful: Incotro ai pornit, d-le Georgescu?
Funcţionarul: Mă duc să-mi tund părul.
Şeful: Acum, în orele de birou?
Funcţionarul: Tot în orele de birou mi-a crescut.

Leacul

Doi ţărani se întâlnesc pe şosea.
— Ia ascultă, zice unul din ei, am un catâr care a căpătat brâncă infecţioasă. Ce ai dat catârului tău când a avut aceeaşi boală?
— Terpentină, răspunde celălalt.
După o săptămână se întâlnesc din nou.
— Am dat catârului terpentină, zise primul ţăran, dar a murit.
— Şi al meu a murit, răspunse celălalt.

Copilul

— De ce i-ai băgat o piatră în urechea colegului tău?
— N'aţi spus dv. că tot ce-i intră printr'o ureche, îi iese prin cealaltă? Am vrut să-l ajut.

La dentist

— Ce faci? Trebuia să-mi scoţi măseaua din fund.
— Răbdare! Ajungem şi acolo.

Neaţă camuflat

Unde e Neaţă, camarazi?

Păţaniile soldatului Neaţă

de Neagu Rădulescu

Niţă şi Ghiţă: — Da ce păţiră-ţi mă, că aţi întârziat atât cu avionu?
Neaţă: Ce-am păţit? E hei, să vă spun, că voi sânteţi băeţi dăştepţi!

Neaţă: Ştiţi voi pă cer unde e Calea Laptelui?
Niţă şi Ghiţă: Cum să nu!
Neaţă: Ei, bine băeţi, am intrat cu avionu în ea!
Niţă şi Ghiţă: Taaaci!

Neaţă: Şi odată auzim bâz, bâz, bâz, bâz, elicea dăla avion!
Niţă şi Ghiţă: Ce era mă?
Neaţă: Ce să fie, vedeţi voi elicea tot bătând laptele din Calea Laptelui, ca în putinei, l-a îngroşat...

Niţă şi Ghiţă: Şi?
Neaţă: ... şi ne pomenirăm cu gogeamitea colcovanu dă brânză pă botu avionului, şi mai înaintează dacă poţi. Dă n'o tăiam io cu cuţitu în felii ca la birt, nici acum nu eram aici...

Faptele săptămânii

DIN ȚARA

MAJESTATEA SA Regele și Majestatea Sa Regina Elena au vizitat în ziua de 15 Noemvrie 1941 Pavilionul din piața Senatului din București, unde s'a deschis expoziția „Hrana și echipamentul Soldatului Român'' în lupta contra bolșevismului. In trei mari săli sunt expuse lucrurile și felul cum s'au confecționat îmbrăcămintea, încălțămintea și tot echipamentul soldatului.

Suveranul și M. S. Regina au fost frumos impresionați de această expoziție.

CU INCEPERE dela 15 Noemvrie, localurile din Capitală se închid la ora 1 noaptea, iar circulația locuitorilor e permisă toată noaptea.

LUNI, 17 NOEMVRIE, s'a ținut un consiliu de miniștri economic, prezidat de d-l Mareșal Antonescu. S'au luat măsurile necesare pentru aprovizionarea cetățenilor Capitalei cu lemne de foc, mălai și pâine. Aprovizionarea pentru întreaga țară a fost trecută pe seama armatei, Subsecretariatul de Stat pentru Aprovizionare de pe lângă Ministerul Economiei Naționale, fiind desființat.

SUBSECRETARIATUL de Stat al Aviației și secția de propagandă a Marelui Stat Major au organizat la Ateneul Român o expoziție de războiu, care s'a deschis acum câteva zile în prezența d-lui General Pantazi, ministrul interimar al Apărării Naționale.

FAMILIILE și camarazii ofițerilor, subofițerilor și ostașilor activi și de rezervă căzuți pentru Patrie și Cruce, sunt rugați să trimită pe adresa Marelui Cartier General, Serviciul propagandă (Biroul III), b-dul Brătianu Nr. 22, București, fotografiile scumpilor lor morți.

Fotografiile vor fi însoțite de următoarele date: gradul, numele și pronumele, unitatea, profesiunea (pentru rezerviști), data și locul morții, localitatea unde este înmormântat.

Fotografiile trimise Marelui Cartier General vor fi reproduse și transmise în copie tuturor asociațiilor și instituțiilor care proiectează facerea de albume închinate războiului.

MONITORUL OFICIAL Nr. 274 din 18 Noemvrie 1941 publică regulamentul legii pentru Statutul invalizilor și accidentaților de războiu, urmașii acestora și urmașii celor morți sau dispăruți în războiu.

DUPĂ primele rezultate ale plebiscitului, au zis „da'' 3.391.160 români și numai 65 au zis „nu''. Aceasta dovedește că întreaga suflare românească este alături de Mareșalul său, pentru tot ce-a făcut și tot ce va face de aici înainte, spre binele țării.

Ascultați în fiecare zi dela 12,50—13,50 „Ora ostașilor la Radio"

DE PESTE HOTARE

IN ZIUA de 14 Noemvrie 1941, la posturile de radio italiene s'a ținut o conferință despre „Renașterea României''. După ce s'a arătat enormele progrese și strălucitele victorii ale armatelor Conducătorului, conferențiarul a vorbit despre reorganizarea politică internă și externă a României datorită Mareșalului Antonescu.

LEGEA neutralității Statelor-Unite a fost modificată de parlamentul american. De-acum înainte, vapoarele americane vor putea naviga în zonele de războiu, căutând sămânță de gâlceavă.

Cu toate acestea, mai mult de jumătate din americani sunt în contra războiului.

LEGĂTURILE dintre Japonia și Statele-Unite sunt foarte rele, din cauză că americanii opresc produsele japoneze. Japonia a trimis în America un delegat special, ministrul Kurusu, care să încerce o înțelegere. Se crede însă că nu se va ajunge la niciun rezultat din cauza intenției războinice a d-lui Roosevelt.

ȘEFUL Statului Major britanic, sir John Dill, a fost schimbat. In locul său a fost numit generalul sir Allan Brooke.

O UNITATE sovietică a pătruns în ziua de 16 Noemvrie pe teritoriul statului Manciukuo, la 40 de km spre Nord-Vest de Manciuli. Grănicerii manciurieni au deschis focul. Doi soldați sovietici au fost făcuți prizonieri, iar unul a fost omorît.

GENERALUL turc Sabis scrie în ziarul „Posviri Efkor'', că noul sediu al guvernului sovietic la Kuybișev nu prezintă siguranță pentru un timp mai îndelungat.

De îndată ce germanii vor ocupa Moscova, ei vor putea urmări ușor pe ruși spre Kuybișev, unde nu au cum să se apere.

GENERALUL HUNTZIGER, ministrul de războiu al Franței, a murit, căzând cu avionul din cauza unei furtuni. La înmormântarea sa au luat parte reprezentanți ai Fuehrerului și Ducelui Mussolini.

Atât Ducele cât și Fuehrerul au transmis regrete Mareșalului Petain, Conducătorul Franței, pentru moartea generalului Huntziger.

COLONELUL BECKER, fost comandant al Regimentului 174 Infanterie american, a declarat că armata Statelor Unite nu este în stare să se compare cu armată germană, nici ca instrucție, nici ca armament.

AVIAȚIA GERMANĂ este cu mult mai bună decât cea engleză. Aceasta o arată cifrele următoare: Anglia a pierdut 2.501 avioane dela 1 Ianuarie până la 31 Octomvrie 1941, în timp ce Germanii au pierdut numai 602 avioane.

M. D.

Evenimente din războiu

Frontul antibolșevic din răsărit.

Operațiunile au fost reluate cu vigoare în Bazinul Donețului. Ploile și vremea defavorabilă care au ținut până în prezent au încetat, drumurile fiind din nou practicabile, astfel că înaintarea forțelor germane și aliate continuă spre răsărit, învingând rezistența înverșunată a bolșevicilor.

Râul Doneț a fost trecut pe cursul său superior și mijlociu, luptele având loc acum în spațiul dintre râurile Doneț și Don.

In regiunea dintre Rikovo și Gorlowska, prin care trece conducta de benzină dela Rostov și Don spre Lisicansk (Nord de Gorlowska), un grup de diviziii sovietice, care s'a menținut câtva timp pe liniile sale întărite, a fost silit să se retragă în urma atacurilor date de corpul expediționar italian în direcția Voroșilovgrad.

Prin urmare operațiile forțelor germane și aliate, care sunt în curs, au ca scop ocuparea restului bazinului minier și industrial al Donețului. In regiunea dela Nord de Charkow, trupele germane găsindu-se în spațiul dintre cursul superior al Donețului și cursul mijlociu al Donețului, cea mai mare parte din bazinul Donețului a fost pierdută de soviete.

In Crimeea, luptele se găsesc spre sfârșit, deoarece prin ocuparea orașului Kerci, toată peninsula se consideră în mâinile armatelor germano-române. Luarea Sevastopolului este o chestiune de câteva zile.

La asediul întăriturilor dela Kerci, comandamentul german a recunoscut însemnatul ajutor al ostașilor români care luptă cu o vitejie fără seamăn.

Sevastopolul rezistă izolat fără nicio nădejde de succes. Bombardierele germane în picaj revarsă asupra fortificațiilor orașului o ploaie pustiitoare de bombe.

In ziua de 18 Noemvrie, aviația germană a trimis forțe importante pentru a veni în ajutorul operațiunilor efectuate de armata terestră în împrejurimile Sevastopolului.

Fortificațiile și portul au fost neîncetat supuse bombardamentului aviației germane. Lovituri puternice au fost înregistrate pe bordul a două vase de aprovizionare, iar un depozit de materii explosive a sărit în aer, fiind lovit cu bombe de calibru greu.

Artileria grea a armatei, pusă în acțiune în fața Sevastopolului, a scufundat un vas sovietic, care transporta trupe, prin mai multe lovituri în plin.

Moscova și Leningradul au suferit din nou bombardamente masive. In ambele orașe, situația e jalnică. La Leningrad, foamea și frigul lasă urme îngrozitoare. La Moscova, populația trăește într'o continuă groază. Mulți caută să profite de faptul că drumul spre răsărit e încă liber pentru a se strecura pe acolo spre regiunile încă neocupate. Aceste încercări sunt însă reprimate cu sălbăticie de agenții G. P. U.-ului, care colindă șoselele ce pleacă din Moscova și împușcă pe fugari.

Formațiuni puternice aeriene germane au atacat continuu în ultimele zile rețeaua căilor ferate sovietice dinapoia frontului și au distrus numeroase trenuri încărcate cu trupe și material, instalațiuni din stații și sectoare de linii. Cum cele mai multe distrugeri au fost făcute în sectoarele și stațiile principale, în punctele unde se încrucișează liniile, transporturile sovietice pe rețelele ferate dirijate spre zona de operațiuni sunt dezorganizate.

Dela 9 până la 15 Noemvrie, forțele aeriene sovietice au pierdut 232 avioane. Dintre acestea, 122 au fost doborîte în lupte aeriene, 44 prin acțiunea artileriei antiaeriene, iar restul au fost nimicite pe sol.

In aceeași perioadă, aviația germană n'a pierdut decât 24 de avioane pe frontul de răsărit.

Postul de radio sovietic a anunțat Marți seară că situația din sectorul Tula s'a agravat în cursul ultimelor ore. Trupele bolșevice au suferit pierderi grave. Toate contraatacurile sovietice au fost respinse de forțele germane.

Pe insula britanică, aviația germană a bombardat în noaptea de 18 spre 19 Noemvrie porturi și depozite de aprovizionare, cu deosebire pe coasta de răsărit, aruncând bombe de calibru greu.

Pe frontul italian, aviația britanică a efectuat incursiuni asupra orașelor Neapole și Brindisi. Pagubele sunt de mică importanță.

C. 44.421. — M. O., IMPRIMERIA CENTRALĂ, BUCUREȘTI